

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XX - NÚMERO 517
11 DE DICIEMBRE DE 1960

Editorial

PANSES I FIGUES... SÍ; PERÒ...

Ara que ve Nadal... Matarem el gall, ens diu la cançó coneguda, mentre d'altres ens parlen de les panses i les figues, de la mel i el mató, dels turrons i el tió... I ens sembla molt bé tot aquest repertori gastronòmic; però pensem que el Nadal ens diu i ens demana altres coses, ens parla d'altres preocupacions que les del ben assortir el rebost i el ben parar la taula.

Hi ha una pobresa amb nosaltres. El Nadal també ens fa pensar en els pobres. I està bé, sí; però ens sembla, també, que aquesta pobresa la veiem de manera molt parcial: en termes de rebost i de taula i, encara, reduïts només a les diades nadalenques, tot i oblidant l'arrel d'injustícia social, de la qual tota pobresa es nodreix i amb la qual tota pobresa es manté i es fomenta.

No commemorem. No se'ns demana pas que commemorem; se'ns exigeix que visquem el Nadal. Aquell Infant —representat avui tan rodanxó, tan rialler, tan neutre, en definitiva— inicià, amb la seva vinguda, una dramàtica història de salvació que es dirigia, i es dirigeix, a tots els homes, a tots, en totes les latituds i de tots els temps. I si aquest començament de la història de salvació el reduïm a rondalla per a infants, traïm miserablement el Nadal.

Salvadors. El Nadal que ara ve, com tots els que han vitgut i tots aquells que vindran, ens proposa, per a ser-li fidels, la col·laboració en aquesta obra salvadora. I aquesta obra salvadora no coneix tampoc limitacions: ens crida a col·laborar en la salvació total de l'home. Ens fa signe per tal de què seguim i siguem, també, salvadors. Salvadors dels germans, que és la millor manera de fraternitat. Salvadors dels germans per a arrencar-los de la por i de la misèria. Salvadors dels germans a fi de què ells, lliurats de l'opressió de l'angoixa pel pa de cada dia, puguin tenir també lliures els ulls i aixecar-los i veure el gran Salvador que els crida, que els necessita, que ens vol donar la total, l'autèntica salvació definitiva.

en este número:

Pulso de la ciudad - Ventana al mundo - Renovació de directius a l'Agrupació Sardanista de Granollers - Espiritualitat: I què és l'esperança? - L'actualitat té un nom: Una novel·la - Libros, Libros, Libros - Temes d'educació: Es possible educar el diner? - Cultos - Deportes - El cine en nuestra ciudad - Cinema de Granollers «d'abans de la guerra» - Movimiento Parroquial - Vox Populi.

Diàleg amb el lector

CARITAT

Amic, ja s'acosta Nadal i potser comences a fer plans de la manera de com celebrar aquesta diada. Dintre del programa hi has posat la «Missa del gall» i el pressupost dels pollastres, els torrons, el xampany i les neules, i no t'has oblidat pas de destinar un «tant» pel Nadal del Necessitat i no ho has fet per justificar la quantitat de queviures que assimilaràs.

Tu saps bé que és bo que el clima social millori de tal manera que es redueixi la necessitat de l'almoïna; però sempre veurem que hi ha qui necessita, malgrat totes les millores socials.

Fóra un error, per tant, que et creguessis que el temps modern no tolera l'almoïna, o que ja has complert amb el teu deure, i tanquessis aquest capítol del teu llibre de comptes fins la festa de Nadal de l'any vinent.

Jo et proposo, ara, un altre aspecte de la teva caritat envers el necessitat: és de que donis una mica de la teva vida durant tota la teva vida. L'obscuritat del teu somriure, la teva ajuda en el seu treball, el teu ànim en el seu dolor, el teu goig en la seva alegria, la teva amistat sincera, les teves delicadeses, tot el que contribueixi a fer més agradable la seva vida.

Nota de la Redacció

Como es ya costumbre de nuestro semanario, GRANOLLERS no se publicará el próximo domingo, día 18, a fin de permitir la preparación y edición del número extraordinario de Navidad.

Actividades femeninas

Para el día 16, viernes de la próxima semana, tendrá lugar (D. m.) en nuestra Iglesia Arciprestal, a las 7,15 de la mañana, un Retiro para todas las Asociaciones Femeninas Parroquiales, celebrándose a las 8 la Santa Misa, en la capilla del Santísimo.

Para la tarde en la Sala Parroquial, la rama de Mujeres de Acción Católica organiza una Conferencia a cargo del Ilustre Señor Deán del Vallés, a la que son también invitadas todas las señoras de la Parroquia.

Nuevos Concejales

En representación del tercio familiar, fueron designados Concejales del Excelentísimo Ayuntamiento de la ciudad, los señores don Miguel Arenas Riera y don Jaime Catafal Oller y para el tercio sindical lo han sido los señores don Vicente Piqué Estruch y don Jorge Gimeno, a los que deseamos el mejor de los aciertos en el desempeño de su nuevo cargo, a la par que les expresamos nuestra felicitación.

Exposición de Arte

Organizada por la Organización Juvenil Española, el pasado día 8 inauguróse, en la Sala de la Casa de Cultura San Francisco de la Fundación P. Maspons y Camerassa, una Exposición como final del primer Certamen Comarcal Infantil de Arte de Pintura y Dibujo, la cual permanecerá abierta al público hasta el día 20 del presente mes.

El Belén del Montseny

Ya se ha convertido en tradicional la colocación de un « pessebre » en la cima del macizo del Montseny, en la misma cúspide de « Les Agudes », y que en su emotivo peregrinar, los excursionistas que lo trasladan todos los años hacen un alto en nuestra ciudad. El de hogaño ha sido expuesto en la Sala Parés de Barcelona, de la calle Petrixol, donde puede ser admirado por los barceloneses hasta el momento de iniciar la salida de la Ciudad Condal, hacia nuestra ciudad y el Montseny.

Rafael Boluda

Ebanista Barnizador
Muebles de encargo
Restauraciones a domicilio

Tienda: Tarafa, 89 - Taller: Girona, 85
GRANOLLERS

Energía eléctrica para nuestra Comarca

La prensa de Barcelona se ha hecho eco, en el curso de esta semana, de la importante noticia de que en un Consejo de Ministros recientemente celebrado, se declaró de Interés Nacional el tendido de una nueva línea transportadora de energía eléctrica que, partiendo de la estación de FECSA, de Santa Coloma de Gramanet, llegará hasta la subestación de nuestra ciudad, donde será considerablemente incrementada la potencia disponible de fluido eléctrico con la consiguiente mejora que representará para las actuales industrias vallesanas y para las que, gracias a este incremento, podrán instalarse en el futuro.

Para dar una idea de la importancia de tal noticia, sólo hay que señalar que en la actualidad en nuestra ciudad existen dos transformadores de dicha Compañía, de 1.500 Kwa. de relación 25000/11000 V., contando la subestación que se construye con una potencia de 15 000 Kwa, y 110.000 25.000 V., lo que es obvio señalar representará un punto de mucha importancia para el desarrollo industrial de nuestra ciudad y comarca.

Conferencias-ejercicios

Mañana lunes, a las 9 de la noche, en el restaurante Franch, empiezan las Conferencias-Ejercicios a cargo del P. Guíllermo Nadal, S. J., para hombres de profesiones liberales, dirigentes e industriales.

En el momento de redactar esta nota, faltaban muy pocas inscripciones para llegar al número ideal de asistentes, por lo que esperamos que hoy quedará totalmente completa la inscripción.

Fallecimiento

En la ciudad de Palma de Mallorca ha fallecido don Vicente Juan, padre de nuestro buen amigo Juan Juan Marqués, al que expresamos nuestra condolencia, al propio tiempo que elevamos nuestra oración al Señor.

Centre d'Estudis

Associació Cultural

Divendres passat, a la nit, el Centre d'Estudis va celebrar la seva sessió mensual.

El ponent de torn va ésser Esteve Sala i Cortès, que va desenvolupar la seva ponència « Notes per una història del cine a Granollers », tema del qual va fer-ne una concisa, però brillant dissertació, principalment en parlar de Ramon Dagà, com director cinematogràfic granollerí, autor de dues pel·lícules: « Campeón por amor » i « Ama a tu mujer », que tindrem el goig de poder veure el proper divendres en un acte de l'Associació Cultural, presentades per Esteve Sala.

VERNET

VENTANA AL MUNDO

Ante el mismo problema — Los católicos no han sido los únicos en protestar ante el proyecto de nacionalización de las escuelas en Ceilán, puesto que destacadas personalidades budistas se asociaron a ellos. Por su parte, el antiguo primer ministro budista Sr. Dahanyake, estuvo hablando durante siete horas en el parlamento, intentando oponerse al proyecto de la ley.

El Papa y la prensa — En la audiencia concedida a los periodistas participantes en la conferencia de la Unión Italiana de Prensa católica, Su Santidad Juan XXIII ha declarado que « los defectos y peligros en el campo de la prensa, que ya han sido denunciados, continúan existiendo con toda su gravedad ».

Refiriéndose a la formación del periodista subrayó que precisa de la delicadeza del médico, la perspicacia de un abogado, el sentido de responsabilidad de un maestro.

¿Religiosos o seculares? — Ante la polémica suscitada en torno al proyecto de los jesuitas de crear una nueva Universidad francesa en Montreal, el periódico católico « Le Devoir » opina que si el Gobierno aprueba otra Universidad conviene que sea dirigida por seculares. Se basa en que las cinco Universidades francesas del Canadá están bajo gobierno eclesiástico, y dada su estructura, los seculares no pueden aspirar a ocupar altos cargos en las mismas.

La Iglesia en Africa — En una carta pastoral publicada con motivo de la independencia, los obispos de Nigeria tratan de los problemas sociales del país y definen las condiciones de una auténtica libertad.

Hablando de la Iglesia dicen: « El complemento espiritual de la independencia nacional es un clero indígena y debemos ambicionar llegar a tener tantos sacerdotes y monjas que puedan llevar el Evangelio a otros países ». — E.M.

VERGARA, S. A.

EDICIONES PROPIAS Y DISTRIBUCIONES EN EXCLUSIVA

AGENTE DE VENTAS:

ANTONIO COMADIRA LACRUZ

Historia Universal, Los animales, Mitologías,
Enciclopedias, etc.

CORRÓ, 181 - TELÉF. 536
GRANOLLERS

Renovació de directius a l'Agrupació Sardanista de Granollers

El prop passat diumenge l'Agrupació Sardanista de la nostra ciutat celebrava la seva assemblea general reglamentària de socis. I tal com es preveia en l'ordre del dia, la junta directiva fou parcialment renovada. Un soci, acomplida la seva gestió, deixarà la seva participació activa en les tasques rectores, mentre que uns altres socis, acceptant aquells càrrecs, aportaran al conjunt, com a saba vivificadora, idees i orientacions noves.

La renovació és necessària. És imprescindible si es vol evitar l'anquilosament i la rutina, inevitables a llarg plaç, quan a manca d'un rellevament oportú i eficaç, crea el directiu a perpetuïtat, que, gairebé sempre, acaba enfonsant-se en una petita activitat inoperant, agrisada, esdevingué da costum.

Si en un principi la renovació pot representar un perill en una tasca d'obligada continuïtat com la que deu realitzar l'Agrupació Sardanista, — obligada continuïtat en el fons, que no en la forma, — aquest perill resta totalment anul·lat quan han estat traçades unes directrius que es guarden vers una finalitat ben concreta: enaltiment i difusió de la sardana.

Els camins a seguir, els mitjans adoptats, seran tan diferents com diferents siguin els criteris que la renovació pot anar aportant. El que cal, únicament, que tingui una permanència inalterable és la fita proposada. Després, amb un relleu voluntariós, conscient de l'honor que representa, acceptat amb autèntic esperit de servei, serà possible d'assolir aquella superació constant, terme primer i essencial de tota activitat individual o col·lectiva.

El nous directius han entrat ja a la palestra amb renovada ardidesa. Els que en surten, en retornar a l'anonimat del soci qualsevol, ho fan amb el record viu d'una tasca no sempre planera. I així, en aquest fluir i refluir de tots els socis en l'exercici de les tasques rectores, trobaran una deu nescotable d'actituds comprensives i, en conseqüència, de voluntariosa col·laboració.

Es el què cal perquè l'Agrupació Sardanista — la nostra i les altres, — pugui dur a bon terme la seva missió, més alta del que pugui semblar a bell ull, i ens sigui permès de recordar, sense cap temença, aquells mots sentenciosos del que fou il·lustre bisbe de Vic, doctor Torras i Bages: « La pèrdua dels costums indígenes i l'adopció dels estrangers, senyalen les darreries d'una raça ».

La nova junta de l'Agrupació Sardanista

President, Benjamí Vilardaga i Canal; Sots-president, Isidre Font i Costa; Secretari, Antoni Pagès i Giménez; Sots-secretari, Josep Redorta i Lorente; Tresorer, Ricardo Sauri i Conejero; Arxiver, Joan Antoni Gómez i Canela; Vocal I, Llorenç Farín i Culla; Vocal II, Joan Llampallas i Garriga.

Queda per elegir el vocal III, i delegat de l'Agrupació Sardanista a l'Obra del Ballet Popular, de Barcelona, per quina elecció l'assemblea atorgà el seu vot de confiança a la nova junta directiva.

I què és l'esperança?

Perquè l'esperança, si vol merèixer aquest nom, ha de ser alguna cosa més que un optimisme vague i despreocupat... ¿ Qui s'accontentarà amb uns copets a l'espatlla i una veu que diu: No t'apuris, demà serà un altre dia ?

Perquè si és cert que cada matí tornem a néixer, és perquè cada vespre morim. I fem bé d'enterrar el passat (« Deixeu que els morts enterrin els seus morts ») perquè per poc que siguem ànimes de desig, veiem que el dia d'ahir és, per ells mateix, estèril i buit. I per poc serè que tinguem l'esperit, veiem que avui serà igual i el mateix demà.

Al vespre, a l'hora del repàs, a l'hora de morir, arribem cada dia al mateix punt (si és que no volem defugir la veritat): les nostres obres d'avui ens han defraudat; ben sospesades són pols. (Per molt que ens interessa pregonar les davant dels altres.)

Ens és fàcil crear-nos estímuls, paradissos artificials. Sabem que són de cartó, vulgars decorats, però ens fan caminar. Els posem ben lluny, potser perquè durin més: la igualtat social o el nivell de vida... (Potser els posem ben lluny per por d'arribar-hi.)

O pot ser els posem molt a prop, però inabastables: les quinielles, o l'herència que ens podria arribar, o el passar a la història (« encara que sigui local »)

Es que portem a dins una gran càrrega d'esperança que no sabem on apoiar. Per què és tan gran el nostre desig? I de què és? Què desitja el nostre desig?

Una cosa és certa: que tota la terra no l'ompliria. Que ho diguin tots els Napoleons, grans o petits. Ni tan sols les realitzats cristianes, les riqueses espirituals, que

trobem en aquesta vida. « Si hem posat la nostra esperança en Crist, només per aquesta vida, som els més desgraciats de tots els homes » (I Corintís, 15 19).

A l'altra banda de la nostra capacitat d'esperança hi ha una realitat segura, exuberant. És més, si el nostre desig és gran és perquè la realitat que l'omplirà és gran. Si la nostra esperança és de cada dia i de cada instant, és perquè aquesta realitat és eterna. I si el nostre desig el trobem insaciable, fins al punt que podem dir que la grandesa de l'home es mesura per allò que desitja, és perquè aquella realitat és més gran que nosaltres.

Si una espiritualitat amarga ens ha dit sempre que l'home és ple de no-res, potser és millor dir que és buit de molt.

Aquest és el problema de l'home del nostre segle (i dels altres segles): posar en contacte aquesta buidor amb aquella plenitud.

El naixement d'un Home-Déu (esperança realitat) en una cova d'un poble vulgar, és la primera presa de contacte.

Arribarà a la fusió plena en el moment en que aquest Home-Déu, Jesucrist, sorgirà triomfant de la mort. Arribarà a la consumació definitiva quan la humanitat (no la humanitat teòrica, sinó tu i jo i els altres), acomplerta l'esperança, sadollat el desig mort en nosaltres tot allò que era mort i transformat en vida, tot allò que només era afany, començarà amb Crist el seu ésser veritable.

Tot això ens ho recorda i ens ho fa reviuire aquest temps d'Advent. Però no són idees que es puguin arribar d'un any a l'altre. Cada vespre, a l'hora de l'examen de consciència (« l'hora de passar comptes de la derrota ») hem de fer memòria de que l'objecte de la nostra esperança és cada dia més cert i a cada moment més a prop. — J CAMPS

L'actualitat té un nom: Una novel·la

Encara no en coneixem el títol ni el nom de l'autor.

Només sabem que és una novel·la catalana i que el dimarts vinent, dia 13, serà distingida amb un premi de trenta mil duros.

Les limitacions i dificultats que condicionen les lletres catalanes no han impedit la florida d'escriptors prou importants per a justificar abastament una literatura i una llengua culta. Molts d'ells, però, romanen desconeguts del gran públic.

Certament, els premis anuals de Santa Llúcia — novel·la, biografia, narracions, assaig, poesia, i, des de l'any passat, el de monografies comarcals que patrocina el nostre concitadà Pere Maspons i Camarasa — parlaven ja de l'existència d'uns autors i anunciaven l'aparició d'unes obres. No obstant, — poder reverencial del diner — hi mancava una dotació que fes respecte per ella sola. Que fos un crit d'atenció.

Ara, ben a prop de la catedral de Barcelona, davant la qual, com cada any, s'inicia la fira de pessebres, s'atorgarà, per primera vegada, el Premi Sant Jordi de Novel·la, dotat amb cent cinquanta mil pessetes. Serà, doncs, « la grossa » de Santa Llúcia.

No deixa de ser un bon crit d'atenció. Una alenada d'optimisme per a la literatura catalana.

“La ley de Cristo”

Este libro, original del religioso suizo Bernhard Häring, lleva como subtítulo «La teología moral expuesta a sacerdotes y a seglares», y por lema, las palabras de San Pablo a los Romanos: «La ley del Espíritu que da la vida en Cristo Jesús, me libró de la ley del pecado y de la muerte» (VIII, 2). Se trata de un ensayo de renovación en la exposición y estudio de la Teología moral cristiana.

El autor ha querido romper el método, y, por lo tanto, el consiguiente estancamiento, a que se veía sometida actualmente la teología moral, eliminando, a sabiendas, las acostumbradas definiciones y divisiones de los manuales en boga hasta el día de hoy, así como muchas cuestiones de derecho y puramente rubricísticas.

Tomando como punto de partida la palabra del Redentor, centro, norma y finalidad de la Teología moral cristiana, el padre Häring nos brinda una serena exposición de todos los valores cristianos, trazando una firme y recia imagen de la vida del hombre en Cristo, y nos da, al propio tiempo, una cabal y sincera respuesta a los graves e inquietantes problemas que atormentan al hombre de nuestro tiempo. Y todo ello, con un lenguaje llano, no exento de profundidad, asequible a todas las mentalidades.

El libro consta de dos volúmenes, dispuestos en la forma tradicional.

El primero, trata de la moral en general; y el segundo, de la moral especial. Después de trazar el perfil histórico de la moral, el padre Häring nos lleva de la mano al estudio de lo que debe ser la moralidad, para llegar a la conclusión de que la misma ha de ser una «responsabilidad» en seguimiento de Cristo, y de que la vida cristiana no es ni puede ser una imitación o seguimiento puramente exterior, ni una copia externa, aunque fuera por amor y obediencia; sino, ante todo, una vida en Cristo Jesús. Ser miembro

real de su Cuerpo Místico y prisionero glorioso de su Reino.

Cabe destacar la parte dedicada a la antropología cristiana, donde el autor estudia, con suficiente desarrollo, el ser humano en todos sus aspectos, deteniéndose principalmente en la exposición de los «sentimientos».

De todas las cuestiones que plantea (y no son pocas), el padre Häring nos ofrece oportunas y atinadas soluciones. Por ello, la lectura de este libro edifica al lector y constituye un valioso instrumento de consulta, y, al propio tiempo, un ameno libro de meditaciones y de lectura espiritual.

Una extensa bibliografía, inserta al final de cada capítulo, ofrece al lector estudioso una magnífica fuente de información para poder ampliar los conocimientos sobre tan interesante y delicada materia. - M.

Fitxa del llibre

Bernhard Häring: «La ley de Cristo». — Traducción del P. Juan de la Cruz Salazar, C. S. R. — Editorial Herder, Barcelona — Sección de Teología y Filosofía. — Volúmenes núms. 33 y 34. — Edición 1961. — Tomo 1.º, 888 páginas — Tomo 2.º 670. — 700 pesetas.

Notícies

Novelles de la guerra espanyola — Actualment s'està imprimint **Un millón de muertos**, el segon volum de la trilogia que Josep Mª Gironella va començar amb **Los cipreces creen en Dios**. Mentrestant, aquesta setmana, l'Editorial Juventud, de Barcelona, ha llançat al mercat l'obra de Bartolomé Soler, **Los muertos no se cuentan**, així mateix dedicada a la nostra darrera guerra. Remarquem aquesta notícia, principalment, pel fet d'haver situat l'autor l'acció de la seva obra, en la qual intervien més de vuitanta personatges, a la nostra comarca de Granollers, pels volts de l'any 1938. Bartolomé Soler, doncs, torna al seu estimat Vallès, que li proporcionà el seu primer gran èxit: **Marcos Villari**, obra de la qual s'han fet divuit edicions i ha estat traduïda a sis idiomes.

Mister H., traductor de poesia. — La concessió del darrer premi Nobel al poeta francès **Saint-John Perse** ha servit per a descobrir una nova faceta de la rica personalitat del secretari general de les Nacions Unides: Mr. H. fou qui traduí al suec l'obra del poeta francès premiat.

Veure i sentir. — Aquest és el lema d'una nova col·lecció llançada a París per **Pierre Seghers**. Cada volum és, en realitat, un àlbum format per un disc, vint i quatre fotografies, extractes del text i una antologia poètica. Primers àlbums: **La Setmana Santa a Andalusia i Rostre d'Israel**.

Es possible educar el diner?

Conten els periodistes que en certa ocasió, Raúl Follerau es decidí escriure una carta al president dels Estats Units, Eisenhower, i al primer ministre de la U. R. S., Nikita Kruschev. S'assegué a la taula, rumià una estona i finalment es decidí amb la ploma escriure les línies següents:

«Senyors presidents, senyors grans:

Són vostés els dos homes més poderosos del món. Sé molt bé que això, avui, no significa gran cosa: els homes molt poderosos, llevat del mal, no són lliures de fer qualsevol cosa.

Però el què jo els hi demano és tan poquet...

No res quasi...

Facin el favor de donar-me un avió, cadascú un avió, un dels seus avions de bombardeig.

Perquè, casualment,—no es creguin, eh?, molt casualment—, m'he assabentat de que cada un d'aquests apa-

rells, grossos com baluernes, costen la xifra de cinc mil milions de francs. Aleshores, vostès dispensin, he fet números i he calculat que, amb el preu d'aquests avions de mort es podria cuidar decentment a tots els lleprosos del món... »

El diner al servei del mal. El diner d'una poderosa nació al servei de destrucció d'una altra nació no menys poderosa. Deia un pensador del segle divuit, que el diner ja és de per ell un mal. Això és una frase. Però que el diner es dedica en gran part al servei de l'odi, de la destrucció i de la mort, no és cap frase, és una veritat.

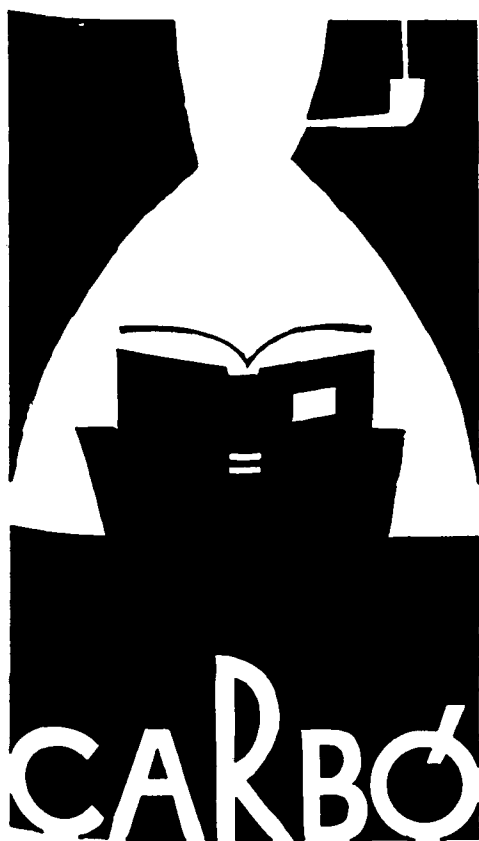
Aquesta veritat és aplicable al diner que s'empra, podríem dir, a l'engròs. Però, i el diner que s'empra a la menuda? El diner, no d'una nació, sinó d'una família, d'uns individus, no es dedica també en gran part a fer mal? Vostè tindrà la seva opinió personal sobre aquest particular i dependrà, naturalment, d'una escala de valors i de graus respecte d'aquesta paraula absolutament negativa que és el mal. Però sense voler exagerar la cosa i limitant-me només a un ordre d'individus: els adolescents i joves, i a un tipus determinat de mal: el diner inútil (per cert un mal molt dissimulat i desgraciadament molt estès), li diré, tenint present això, unes quantes coses.

Es un fet que el noi té diner. O perquè se'l guanya, o perquè els seus pares li donen. El noi és amo d'un diner. És lliure respecte d'ell. Podrà convidar els seus amics, comprar-se una entrada de cine, anar al ball, sortir d'excursió... El noi no té control del diner que té entre mans. Potser se li ha controlat el diner abans de tenir-lo o immediatament després de guanyar-lo per a saber exactament de quant

disposa. I amb això creuen molts pares que ja poden quedar tranquils. El meu noi només té trenta pessetes, vint-i-cinc, deu... El meu noi no llença el diner... Però no té control del diner que té. Una vegada tingui les trenta pessetes, podrà fer amb elles el què li passi pel cap. I aquí està precisament el mal, perquè no se l'ha educat per a usar d'aquest diner. No es tracta del poc o del molt; es tracta de la llibertat en què se'l deixa per a usar d'una cosa en un temps en què encara no ha adquirit la consciència i la maduresa de la llibertat.

La llibertat no consisteix en fer el que un hom vol, en alimentar els propis i aliens capricis. La llibertat consisteix en servir-se de les coses per al bé. I evidentment: per a obrar el bé, només hi ha un camí recte, que és el camí de l'« ascessis », de la renúncia, en contraposició amb aquesta mal anomenada llibertat. Està clar que hi ha moltes diversions honestes, legítimes i fins i tot necessàries; però no són els nois els qui ho han de determinar. Perquè el noi no té encara el criteri format i perquè les passions —les petites passions també són passions— solen ésser males conselleres.

E. P.

Le pedimos, lector...

... Que tenga la amabilidad de llenar, después de breve reflexión y repaso mental de las reacciones que ha observado al leer estas páginas, que son las nuestras, pero también las suyas, el boletín que le adjuntamos, y que le será recogido antes del próximo jueves.

Gracias.

CULTOS

Parroquia de San Esteban

Domingos y fiestas de precepto

Misas : mañana, desde las 7 hasta la 1, cada hora A las 9, Misa Parroquial.

Tarde, a las 8, Misa Vespertina.

Confesiones : durante las misas.

Rosario : a las 7 tarde.

Días laborables

Misas : 8, 9 y vespertina a las 8,30.

Confesiones : mañana, de 6,45 a 10.

Comuniones : En todas las misas y cada 15 minutos desde las 6,45 hasta las 10.

Rosario : a las 7,30 de la tarde.

Domingo III de Adviento (Gaudete)

Cultos según el horario de costumbre. En todas las misas se efectuará la colecta de Ayuda al Necesitado (antes Navidad del Pobre).

Festividad de Santa Lucía

La Asociación de Santa Lucía y la Delegación local de Ciegos honrarán a su santa patrona con una misa cantada el próximo martes, a las 10 de la mañana. El sermón correrá a cargo del Rdo. don Juan J. Vallicrossa, Regente de Santa María de Llerona.

Día de ayuno y abstinencia

El próximo sábado, día 17, es día de ayuno y abstinencia obligatorios, aún para los que hayan adquirido la Bula, por ser la vigilia anticipada de Navidad.

Catecismo

A las 3,30, clases para niños y niñas. A las 4,30, sesión de cine en el local catequístico.

Acción Católica y Asociaciones

Hoy domingo, a las 6 de la tarde, reunión general de las socias de las Marías

de los Sagrarios y de la Adoración Nocturna Femenina.

El próximo viernes, día 18, a las 7.15 de la mañana, y en la Sala Parroquial, tendrán su retiro mensual todas las Asociaciones femeninas en general. Por la tarde, a las 5,30, y en la capilla del Santísimo, el Rvdo. don Juan J. Vallicrossa dirigirá el retiro trimestral de las Mujeres de A. C. y simpatizantes.

Nota

Puede adquirirse la Bula de la Santa Cruzada en el Despacho Parroquial los miércoles y viernes, de 12 a 1. Se ruega a los fieles no esperen a adquirirla los últimos días de Cuaresma; el tiempo oportuno es al comienzo del año litúrgico, en Adviento.

Iglesia de PP. Conventuales

Misas desde las 7,30 hasta la 1,30, cada hora.

Capilla de los PP. Escolapios

Misas desde las 6,30 hasta las 11,30, cada hora.

¡ Reyes !

DEPORTES SASTRE

Le ofrece a los mejores precios lo más selecto en juguetes :

Triciclos, Balones, Juguetes irrompibles, Armónicas Honner, Juegos Deportivos, Juegos de Salón, Deportes

Colectas y Donativos

Pro-Necesidades de la Parroquia

Colecta del día 4 diciembre . 1.422 60

Parroquia de Ntra. Sra. de Fátima

Horario de misas — *Días festivos, a las 8 10 30 y 1. Días laborables, a las 8 de la mañana.*

Santo Rosario — *Los sábados, a las 8 de la noche, y los días festivos a las 5 de la tarde.*

Catecismo — *En el barrio « Xarlet », a las 11 30 de la mañana. En la parroquia, a las 3,30 de la tarde.*

Adviento — *Todos los domingos de adviento, después del Santo Rosario, se lee y comenta un trozo de la Sagrada Escritura, apropiado a este tiempo de preparación para la Navidad.*

Navidad del Pobre — *Hoy, en todas las misas, se hará una colecta, especialmente dedicada a los pobres de la parroquia, para ayudarles en los días de la próxima Navidad. También se recibirán donativos para tal fin en la Casa Rectoral.*

Iglesia Parroquial — *Durante la semana pasada se firmó la Escritura para la compra de los terrenos de la nueva iglesia. D. m., a mediados de enero se procederá a la colocación de la primera piedra de las obras. Durante los días de Navidad se invitará a los fieles y devotos de la Virgen para que participen en una suscripción durante dos años para ayudar a la construcción.*

Parroquia de San Julián de Palou

Horario de misas — *A las 8 y a las 11.*

Colecta del Emigrante — *200 pesetas.*

el roce del lavado... vencido con

LAVADORAS A BOMBO modelos desde Ptas. 4.150

**Delicado contacto con la ropa
Comodidad eficientes · Gran
capacidad · Duran más**

**DEMOSTRACIONES:
HOGAR LUZ**

**Calle Clavé, 47
GRANOLLERS**

deportes

Resultados de la pasada jornada

Futbol: Granollers - San Andrés 0-0
Baloncesto: Granollers - Vich 54 - 38

Partidos para hoy

Futbol
Artiguense - Granollers
Baloncesto
C. C. Gracia - Granollers

BALONCESTO

C. B. Granollers, 54 - C. B. Vich, 38

Este último domingo el C. B. Granollers no jugó el correspondiente partido de campeonato contra el C. B. Seat, que por acuerdo mutuo de ambos equipos se jugará el 8 de Enero. El pasado jueves, por la tarde y en el Palacio Municipal de Deportes, el equipo local recibió la visita del C. B. Vich. El partido no se presentaba difícil ya que el Granollers había ganado holgadamente el encuentro de la primera vuelta, y el Vich, aunque es equipo que ofrece siempre gran resistencia, es inferior al Granollers.

A pesar de que el Vich empezó marcando, y aún a tener una ventaja de 4 puntos, pronto se vió que el equipo local ganaría el partido sin grandes dificultades, residiendo todo el interés del encuentro en ver si el Granollers lograría una gran goleada. Aunque el equipo blanco ganó bien, debemos decir que nos defraudó un poco, ya que esperábamos que la diferencia de clase quedara más patentemente señalada en el marcador. Quizá pueda decirse en su descargo que al no verse nunca seriamente amenazado, el equipo local se limitó a ir jugando, sin apretar de firme.

El equipo reserva ganó por una gran goleada, 66 a 27; la mayor alcanzada hasta ahora en el Campeonato, demostrando todos ellos que van asimilando las enseñanzas del entrenador.

Los juveniles también ganaron ampliamente, 44 a 32, ofreciendo una clara demostración de los progresos realizados y de lo mucho que cabe esperar de ellos si continúan perseverando en esta senda de superación y esfuerzo.

Hoy, el C. B. Granollers se desplaza a Barcelona para jugar contra el C. C. de Gracia. Es este equipo el actual líder del Campeonato y el único que ha logrado vencer al Granollers en su campo. Debemos recordar, sin embargo, que el equipo blanco estuvo en esta ocasión especialmente desafortunado, y aunque reconocemos la gran clase del equipo de Gracia, no por ello sería muy extraño que el Granollers lograra arrebatárselos algún punto. En todo caso, esperamos ver un partido muy emotivo.

FUTBOL

C. D. Granollers, 0 - San Andrés, 0

Otro partido que no pasará a la historia por ningún concepto, ya que jugadores y equipo arbitral pareció que se habían puesto de acuerdo para conseguir que el público se pasara la tarde, en completo aburrimiento.

El histórico San Andrés se llevó un punto, si bien sus jugadores nos demostraron su incapacidad total para conseguir el triunfo ya que en el segundo tiempo el equipo local jugó con diez jugadores.

DERBI

65 c.c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Teléfono 800

Obra de Ejercicios Parroquiales - Granollers Tanda de CONFERENCIAS - EJERCICIOS

del 12 al 17 de Diciembre, desde las nueve a las doce de la noche,
a cargo del

Rvdo. P. GUILLERMO NADAL S. J.

dirigidas especialmente a los hombres de profesiones liberales,
clases directoras, industriales, etc.

Tendrán lugar en el **Restaurante FRANCH**, plaza Barangé, 13,
sirviéndose la cena en el intermedio de las conferencias.

Precio de la inscripción: **225 pesetas** (cena incluida).

Para inscripciones en:

Librería Carbó, Clavé, 3 - Farmacia Parera, Pl. Oli 3
Fco. Margarit, Pl. Maluquer, 18 y en la casa Rectoral, Sta. Ana, 5

el
cine en nuestra
ciudad

Quién era esa chica (3) George Sidney (Mundial). Comedia americana agradable aunque intrascendente. Bien realizada e interpretada.

Sueño de amor (3 R) Charles Vidor (Coliseum). Vida del compositor F. Listz. Música agradable al alcance de todo el mundo. Color aceptable. Interesante para los aficionados a la música.

091 Policía al habla (3) José Mª Forqué (Mundial). Historias cortas policíacas realizadas correctamente aunque un poco desagradables.

Llama un tal Esteban (3 R) Pedro L. Ramírez (Coliseum). Un marido prepara el asesinato de su mujer. Tema muy poco original y poco verosímil. Mal interpretado y desagradable por su morbosidad.

Las legiones de Cleopatra (3) V. Cottafari (Astoria). Film mal llamado histórico. Pobre en realización, interpretación, ambientación. Más bien tonto. Es perder el tiempo verlo.

Amor imposible (3) Karl Hartl (Astoria). Amores de un escritor. Film lento. Buena fotografía a ratos.

El día de los enamorados (2) Fernando Palacios (Canigó).

El robo del siglo (2) Michael Mc. Carthy (Canigó). Film de acción. Espionaje. Escenario: Amsterdam durante la pasada guerra mundial. Clima de terror y angustia. Aceptable.

Juanito (3).

Los terribles (2).

CAFE-RESTAURANTE
SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de toda clase de servicio para
Banquetes y Fiestas Familiares

Cinema de Granollers

“d'abans de la guerra”

“Grano-Film” i Ramon Dagà

Un i altre nom són, en realitat, una sola cosa. Ramon Dagà, impressor d'ofici, fou hometa amb marcada vocació per l'art cinematogràfic que en aquell temps — just acabada la guerra europea — estava en els seus anys d'infantesa. «Grano-Film» fou l'empresa que, creada per Dagà, animada per ell i gairebé identificada completament amb ell, emprengué la realització de pel·lícules d'aquests «estudis» granollerins, Dagà en féu sortir dos curt-metratges que aquesta setmana vinent tindrem ocasió de veure.

“Campeón por amor” i “Ama a tu mujer”

Com es pot deduir, el tema de l'amor temptava a Dagà. Aquests dos títols de les seves pel·lícules en donen testimoni. No explicarem pas l'argument — Déu nos en guard de llevar a l'espectador d'avui la fruïció de les incidències argumentals imaginades per Dagà —, sinó que donarem només la fitxa tècnica abreujada. Aquell qui s'interessi per aquesta qüestió pot dirigir-se al nostre col·laborador Esteve Sala, que n'ha recollit totes les dades possibles per a la ponència que aquest divendres passat ha presentat al Centre d'Estudis.

Pel·lícules dels anys 20

Campeón por amor, realitzada el 1919, s'estrenà al *Principal Cine* l'any 1921; *Ama a tu mujer*, es realitzà l'any 1921 i fou estrenada el mateix any al cinema *Mundial*. Dirigides una i altra per Ramon Dagà, ell en fou també el protagonista. La duració respectiva és d'un quart d'hora i de mitja hora, aproximadament. Heus ací els actors del *Campeón*: R. Dagà, Pere Terrades, Francesc Colomer, Amadeu Barbany, Jacint Terricabres i Francesca Torrabadella. L'obra fou presentada també a la comarca (Mollet i Cardedeu) i arribà fins a Vich. Els actors del *Ama a tu mujer* foren: Empar Fàrvaro (actriu professional), Martí Escarrabill, Alfred Viure, Manuel Condom, Joan Riera, Ventura Garrell i Josep Escobar.

Divendres, projecció...

Divendres vinent aquestes pel·lícules, juntament amb un documental d'unes festes de Granollers, realitzat també ja fa anys per un aficionat local, seran presentades al públic, que tindrà, així, ocasió de ser testimoni d'aquesta experiència cinematogràfica granollerina. Una sessió retrospectiva, doncs, que no deixa de tenir els seus alicients... — J. V. A.

VOX POPULI

A molta gent no li agrada
(i a nosaltres tampoc):

... que l'Oficina local de Correus tingui establert un horari tan desavinent (de 7 a 9 del matí) per a la recollida de paquets certificats, valors declarats, etc., per part de llurs destinataris.

... que el futbol sigui gairebé l'únic tema de conversa en molts llocs.

... que el Pavelló Municipal dels Esports es vagi convertint, de mica en mica, en el Pavelló Municipal «del canste... más o menos jondo».

... que alguns automòbils i camions sentin predilecció, i fins plaer, en esquitxar, els dies de pluja, a la gent que encara va a peu.

... que el servei de recollida domiciliària d'escombraries no tingui la mateixa periodicitat per a tots els carrers de la nostra ciutat. — FURA

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Parroquia de San Esteban

Proclamas matrimoniales

Esteban Aubanell Garriga y Cecilia Guinart Soler; José Galiano Perales y Angeles Morcno Martínez; José Hoces Salas y Milagros Otero López.

Bautismos

Jaime Cañellas Jané; Ramón-Alberto Raich Pujol; Francisco de A. Díez Rueda; Rosa Mª Garriga Serra; Francisca Segura Barranco; Jorge Riera Pujol; Nuria Llovera Llimargas; Juan Miguel Renart Lanau y Jorge Renart Lanau.

Defunciones

Mercedes Carrer Roig (todos los sacramentos); Dolores Murlá Alma (idem).

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Proclamas matrimoniales — Joaquín Moreno Páez con María Navío García; José Galiano Perales con Angeles Morcno Martínez.

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

Martín Font

Generalísimo, 9
GRANOLLERS

GRAFICAS GARRELL - Teléf. 631 - GRANOLLERS

Suplemento de la Hoja Diocesana
CON CENSURA ECLESIASTICA